כגון דקיימי דרא דגברי. הלמד עומד בתפלתו ורואה ומגיד לזה וזה לזה עד שהכהן גולה בגיר: **מנא הא מילתא.** מיידי דלמיילי בתענית או מילתא דמזקה נקט נמי הא: **מנלן.** בתמיה: **תשע חנויות.** כולן מוכרות בשר שחוטה ואחת מוכרת בשר נבלה ומתענה בשר בתרא הלך אחר הרוב להכי קתני בגיר: **מנא הא מילתא דאמור רבנן זיל בתר רובא.** ופ"ת כיון דמתר מזקה כ"ש בתר רובא דרובא ומזקה רובא עדיף[ו] וי"ל לעולם אימא לך מסקנא דלעיל מעתה לא יעקב נעי לעז קיס ליה מזקה מקרע ולמאי למפרס רציו מיים להכי לרובא עדיף מזקה לא[ז] מסקנא אלא יליפין מפרה לדומה לחזקין בתר רובא מע"ג לחיכא מזקה כנגד הרוב לחוקי גברא אמזין עלין במזקה טומאת אחי שפיר הכא: **אבל** היכא דליף ליה בה. מקשין לאחי לא יליף מכל קרבנות דלמו שבת ולא מייתין אחת מכל קרבנות טרפה ונמלא שבת שבת וע"ל לחין יכול להוכיח מפה לחיכא למימר למפקך נמי אמר רחמנא לדאחי שבת מלות קרבן כמו שבפיקות נפש אמרינן בפפ"ק לכתובות

(דף טו:) ללא הלכו בו אחר הרוב:

דמנח גומרתא בו'. ואפילו אל ערב פסח להיות בשבת מלאכה שאי אפשר לעשות מע"ם דומה את השבת: **אתיא מענלה ערופה.** תימה ללא אמי גבי פרה ועגלה כיון דליף ליה בן בה וי"ל[ח] דמשמע דבשעת שריפה ולאחר עריפה תהיה אלימה כמו בשעת שחיטה ועריפה:

הערופה בשחיא שלמה. לקמן בפרקין (כד.) דרשינן נמי מהערופה יזאת בעריפה ואין לאחרת בעריפה ובקוף פרק כל הבשר (לקמן קיז:) גבי דבר שבשעה מלותו יג] אחר מרי מיעוטי כתיבי ואמו הערופה וי"ל דמהערופה משמע שפיר ההוא מיעוטא דזאת בעריפה ומדאתמך העגלה להערופה דרשינן העגלה שלמה: **אתיא** מפרה אדומה. ופ"ת כיון דפרה בת שתי שניס פ"כ דילמא היינו משום דלוקמיה לאחזקה שהיה טרפה למ"ד[ט] טרפה היה מיה ומיהו כאן י"ל לאיכא חזקה אחרת כנגדה להעמד טמא על חזקתו אבל לקמן דליף מעדים זוממים קשה וי"ל דכל חזקה שלא נתברכה ולא נודעה אפילו אשה אחת לא אזלינן בתר רובה ואפילו אי לא אזלינן בתר רובה ויכולין לחלוק ולומר: נתתי אותה לנתחיה אותה לנתחים. כלומר הראש יפריש מן גופה ולא הראש עצמה לנתחים ולישחוט שמא וכו' (וגרסינן) [ופסול] הוא לעולה אלא תדע דאזלינן בתר רובה דאינו ניקב קרום של מוח: ממאי דלמא דפלי ליה ובדיק ליה. כלומר בקעו לצד אחד אבל היכא דליף שמחובר היה עדיין מתחת דלא ניתח אותה כולה לנתחים ליה לן בה ולא מצית מהכא למילף דזיל בתר רובה: דמנח גומרתא עליה וקלי ליה. כלומר על העצם של ראש מניח גחלת ושורף העצם כנגד קרום של מוח ורואה אם ניקב קרום של מוח ואם לאו ועכשיו אין בו משום שבירת עצם. ועדיין לא מצית למילף מהכא דזיל בתר רובה: וכי תימא דמתני' ופסיק ליה כלומר דפסיק ליה במקום חוט השדרה למטה מן העצה כלפי הראש. לעומת העצה אמר רחמנא וכו': אבל היכא דליף כלומר שמחוברת [י]שצריכה תמימה מצד אחד ליה לן בה: אתיא מענלה ערופה וכו'. ולישחוט שמא טרפה אלא תדע דזיל בתר רוב'. וכי תימא מאי נפקא לה מינה דלא איכפת לן בין טרפה ובין כשרה הא אמרי דבי ר' ינאי כפרה כתיב בה בקדשים דכתיב כפר לעמך ישראל וגו' וצריך שלא יהא בו מום בקדשים והכא זיל בתר רובה:

ו) נראה דל"ג שמחוברת מלד אחד דעדיין היא ממימה ליה לן בה.

ז) כגון דקיימי דרא דגברי ואמרי לא בצר לא בצר כדקאי: **ח)** אחרי רבים להטות רובא. ע"ב ע' תוס' בכורות דף יט ע"ב: **ט)** וקלי ליה ובדיק ליה בעצמות והמחתך בגידים אין בו: **י)** דפלי ליה מבקעו וחוצאתו ולא יבדיל: פלי פנדיר בלע"ז: **יא)** לייף מחובר תרגום חברת ותלפיף ונ"ב בקצת ס"י נמצא דפלי ליה חברו בגט פשוט ההוא גט מקושר דאתא לקמיה דרב סלא חסידא כל יומא הוה פלי ליה לקמיה כך מצאתי בס"י: **יב)** והזנב קרי ליה אליה תמימה שאין רשאי לבקעה ולחלקה ואפילו לבודקה הס"ד: **יג)** לא מתקרי חוט השדרה להטריף בו שכבר כלה כתו שכבר הבהמה נסמך גבה על ירכיה ולא על חלילה: **יד)** הא לאו קרבן הוא ומהערופה נמי לא נפקא לן אלא שתהא לעולם: **טו)** האמר דבי ר' ינאי בקדושין וכו' נ"ב בקצת ס"י האמר דבי ר' ינאי ילפי' מקדשים ליאסר בהנאה: **טז)** וא"ת כיון שלמדנו דאזלינן בתר רובי: **יז)** מחזקה לא ילפינן מסברא: **יח)** גבי דבר שנעשה מצותו אין מועלין בו אמרינן תרי מיעוטי כתיבי:

כגון דקיימי דרא דגברי ואמרי [ט] כדקאי קאי מנא הא מילתא דאמור רבנן זיל בתר רובא מנלן דכתיב [יא]אחרי רבים להטות [יב] [ט]רובא דאיתא קמן בגון ט' חנויות וסנהדרין לא קא מיבעיא לן כי קא מיבעיא לן רובא דליתיה קמן בגון קטן וקטנה מנלן א"ר אלעזר (סימן זמן שבח מבנש) אחיא מרישא של עולה דאמר קרא [יג]ונתח אותה לנתחיה אותה לנתחיה [יד][יא]ולא נתחיה לנתחים וניחוש שמא ניקב קרום של מוח אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא ממאי דילמא דפלי ליה ובדק ליה ואי משום אותה לנתחיה ולא נתחיה לנתחים ה"מ היכא דחתיך ליה לגמרי אבל היכא דליף ליה לן בה מר בריה דרבינא אמר אחיא משבירת עצם בפסח דאמר רחמנא [טו]ועצם לא תשברו בו וניחוש שמא ניקב קרום של מוח אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא ממאי דלמא דמנח גומרתא עליה וקלי ליה ובדיק ליה דתניא [ג] [טז]המחתך בגידים והשורף בעצמות [ב]אין בו משום שבירת עצם ר"נ בר יצחק אמר אחיא מאליה דאמר רחמנא [יז]חלבו האליה תמימה וליחוש שמא נפסקה חוט השדרה אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא וכי תימא דמתתאי פסיק לה [יז]לעומת העצה אמר רחמנא [ג]מקום שהכליות יועצות ממאי דלמא דפתח לה ובדיק לה ואי משום תמימה הני מילי היכא דחתכה לגמרי אבל היכא דליף ליה לן בה רב ששת בריה דרב אידי אמר אחיא מעגלה ערופה דאמר רחמנא [יח]הערופה כשהיא שלמה תיהוי וליחוש דלמא טרפה היא אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא וכי תימא מאי נפקא מינה [יט]אמרי דבי רבי ינאי [כ]כפרה כתיב בה בקדשים רבה בר רב שילא אמר אחיא מפרה אדומה דאמר רחמנא [יט]ושחט ושרף מה שחיטתה כשהיא שלמה אף שריפתה כשהיא שלמה וליחוש דילמא טרפה היא אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא וכי תימא מאי נפקא מינה חטאת קרייה רחמנא רב אחא בר יעקב אמר אתיא משעיר המשתלח דרחמנא אמר [יט]ולקח את שני השעירים [כא]שיהו שניהם שוים וליחוש

דילמא

שהריחה היא קרוכה לחם היינו בקיאין לבדוק אפשר שהיה לה היתר אין לאסור להוה ליה קפק דקפק קפק חיכה טרפה [א] ומס תמצא אין לומר טרפה חימת דאחר כך נטרפה: **חטאת קרייה רחמנא.** תימה לא קאי אמי טעמא כרים אין מעמידין (ע"ז כג:) דדייק מהם גבי פלוגתא דרבי אליעזר ור' יהושע על כאן לא פליגי אלא בשאפשר אבל היכא דודאי דבעא פסולה ס"מ דפרה קדמי מזבח היא ומשני דשאני פרה דקרייה רחמנא חטאת אפשר היא ומשני דשאני פרה דקרייה רחמנא חטאת דופן פסולה מעמה תפסל ניוצא דופן אלמה תניא הקדישה ליוצא דופן פסולה וס"מ מכשיר פירוש ואי איתא להיות דרשה לחטאת מפתחת מקרע לא הוה פליג ר"ש ומסיק אלא שאני פרה הואיל ומוס פוסל בה דבר עורה ועצומת טוכניס פוסלין בה לכך פסולה נרציעה וניוצא דופן כשרה ורבנן דפסלי ניוצא דופן משום דקבני דקדמי מזבח היא ומיהו על כרחין אי אפשר לפרשה כן דבכל דוכתא אמרינן שאני פרה דקדמי מזבח היא ג"כ הוה אמי כר"ש ונרחה לפרש דהכי פריך אלא מעתה אפשר ניוצא דופן ופריך לכולהו טעמי אין נפרש דטעמא דרציעה משום דקדמי מזבח היא אין נפרש משום דחטאת קרייה רחמנא דמשמע ר"ש לא פליג אדבתוחי רבי אליעזר ורבי יהושע ומשני שאני פרה הואיל ומוס פוסל בה ולא גרסינן אלא ונפסלים לא היה כתוב אלא שנקובטרם הגיה וכתב ה"ג אלא ועשאת לחטאת קרייה רחמנא לעולם קאי לרבנן דפסלי ניוצא דופן ואם תאמר לרבי שמעון

דלים

מנא הא מילתא דאמור רבנן זיל בתר רובא. גלא זה היה יכול לומר בגון שהיה מלא מאד עומד לפסח בשעת הספר ולאה אלא מסר מלא רובא הכהן בתוכו עניו שלף הכהן עלמו היה יכול לידע: **מנא** הא מילתא דאמור רבנן זיל בתר רובא. ופ"ת כיון [י] לחמרינן זיל בתר מזקה כ"ש בתר רובא דרובא ומזקה רובא עדיף[ו] וי"ל לעולם אימא לך מסקנא דלעיל מעתה לא יעקב נעי לעז קיס ליה מזקה מקרע ולמאי למפרס רציו מיים להכי לרובא עדיף מזקה לא[ז] מסקנא אלא יליפין מפרה לדומה לחזקין בתר רובא מע"ג לחיכא מזקה כנגד הרוב לחוקי גברא אמזין עלין במזקה טומאת אחי שפיר הכא: **אבל** היכא דליף ליה בה. מקשין לאחי לא יליף מכל קרבנות דלמו שבת ולא מייתין אחת מכל קרבנות טרפה ונמלא שבת שבת וע"ל לחין יכול להוכיח מפה לחיכא למימר למפקך נמי אמר רחמנא דלאחי שבת מלות קרבן כמו שבפיקות נפש אמרינן בפפ"ק לכתובות

(דף טו:) ללא הלכו בו אחר הרוב:

דמנח גומרתא בו'. ואפילו אל ערב פסח להיות בשבת מלאכה שאי אפשר לעשות מע"ם דומה את השבת: **אתיא מענלה ערופה.** תימה ללא אמי גבי פרה ועגלה כיון דליף ליה בן בה וי"ל[ח] דמשמע דבשעת שריפה ולאחר עריפה תהיה אלימה כמו בשעת שחיטה ועריפה:

הערופה בשחיא שלמה. לקמן בפרקין (כד.) דרשינן נמי מהערופה יזאת בעריפה ואין לאחרת בעריפה ובקוף פרק כל הבשר (לקמן קיז:) גבי דבר שבשעה מלותו יג] אחר מרי מיעוטי כתיבי ואמו הערופה וי"ל דמהערופה משמע שפיר ההוא מיעוטא דזאת בעריפה ומדאתמך העגלה להערופה דרשינן העגלה שלמה: **אתיא** מפרה אדומה. ופ"ת כיון דפרה בת שתי שניס פ"כ דילמא היינו משום דלוקמיה לאחזקה שהיה טרפה למ"ד[ט] טרפה היה מיה ומיהו כאן י"ל לאיכא חזקה אחרת כנגדה להעמד טמא על חזקתו אבל לקמן דליף מעדים זוממים קשה וי"ל דכל חזקה שלא נתברכה ולא נודעה אפילו אשה אחת לא אזלינן בתר רובה ואפילו אי לא אזלינן בתר רובה ויכולין לחלוק ולומר: נתתי אותה לנתחיה אותה לנתחים. כלומר הראש יפריש מן גופה ולא הראש עצמה לנתחים ולישחוט שמא וכו' (וגרסינן) [ופסול] הוא לעולה אלא תדע דאזלינן בתר רובה: דאינו ניקב קרום של מוח: ממאי דלמא דפלי ליה ובדיק ליה. כלומר בקעו לצד אחד אבל היכא דליף שמחובר היה עדיין מתחת דלא ניתח אותה כולה לנתחים ליה לן בה ולא מצית מהכא למילף דזיל בתר רובה: דמנח גומרתא עליה וקלי ליה. כלומר על העצם של ראש מניח גחלת ושורף העצם כנגד קרום של מוח ורואה אם ניקב קרום של מוח ואם לאו ועכשיו אין בו משום שבירת עצם. ועדיין לא מצית למילף מהכא דזיל בתר רובה: וכי תימא דמתני' ופסיק ליה כלומר דפסיק ליה במקום חוט השדרה למטה מן העצה כלפי הראש. לעומת העצה אמר רחמנא וכו': אבל היכא דליף כלומר שמחוברת [י]שצריכה תמימה מצד אחד ליה לן בה: אתיא מענלה ערופה וכו'. ולישחוט שמא טרפה אלא תדע דזיל בתר רוב'. וכי תימא מאי נפקא לה מינה דלא איכפת לן בין טרפה ובין כשרה הא אמרי דבי ר' ינאי כפרה כתיב בה בקדשים דכתיב כפר לעמך ישראל וגו' וצריך שלא יהא בו מום בקדשים והכא זיל בתר רובה:

ו) נראה דל"ג שמחוברת מלד אחד דעדיין היא ממימה ליה לן בה.

ז) כגון דקיימי דרא דגברי ואמרי לא בצר לא בצר כדקאי קאי: **ח)** אחרי רבים להטות רובא. ע"ב ע' תוס' בכורות דף יט ע"ב: **ג)** וקלי ליה ובדיק ליה בעצמות והמחתך בגידים אין בו: **י)** דפלי ליה מבקעו וחוצאתו ולא יבדיל: פלי פנדיר בלע"ז: **יא)** לייף מחובר תרגום חברת ותלפיף ונ"ב בקצת ס"י נמצא דפלי ליה חברו בגט פשוט ההוא גט מקושר דאתא לקמיה דרב סלא חסידא כל יומא הוה פלי ליה לקמיה כך מצאתי בס"י: **יב)** והזנב קרי ליה אליה תמימה שאין רשאי לבקעה ולחלקה ואפילו לבודקה הס"ד: **יג)** לא מתקרי חוט השדרה להטריף בו שכבר כלה כתו שכבר הבהמה נסמך גבה על ירכיה ולא על חלילה: **יד)** הא לאו קרבן הוא ומהערופה נמי לא נפקא לן אלא שתהא לעולם: **טו)** האמר דבי ר' ינאי בקדושין וכו' נ"ב בקצת ס"י האמר דבי ר' ינאי ילפי' מקדשים ליאסר בהנאה: **טז)** וא"ת כיון שלמדנו דאזלינן בתר רובי: **יז)** מחזקה לא ילפינן מסברא: **יח)** גבי דבר שנעשה מצותו אין מועלין בו אמרינן תרי מיעוטי כתיבי:

בָּלְעוּ מַשְׁקִים טְמֵאִים, אַף עַל פִּי שֶׁהוֹצִיאָם שֶׁיֵּרְדוּ עֲלֵיהֶן גְּשָׁמִים, טְהוֹרִין. וְלֹא יַפְקִיר אָדָם בְּיָדַיִם טְהוֹרוֹת בִּלְבָד. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, אִם הָיוּ לַחִין וְהִפְקִיר, וְרָבוּ הַמַּשְׁקִין הַיּוֹצְאִין מֵהֶן עַל הַמַּשְׁקִין שֶׁבָּלְעוּ, טְהוֹרִים:

מסורת הש"ס

גמ' ו)[בכורות יט. יבמות קיט.] **ז)**[ע' תוס' לקמן כו. ד"ה מנין] **ג)**[פסחים פד: [מוספתא פסחים פ"ו] **ד)**[נדרים נפ.] **ה)**[קדושין מ. [זבחים ע. מגילה כפ. ע"ז כט.] **ו"ש' ו)**[יבמות קיג:] **תוס' ז)**[קדושין פ. יבמות קיט: נלה יח:] **ח)**[ע' מהר"ם דמשמע דבשעת שריפה ועריפה תהיה כו' ומוקק תיבת ולאחר ע)[לקמן מב.]

גליון הש"ס

גמ' ולא נתחיה לנתחים. ע"ל נף כז ע"ש תוס' ד"ה מנין:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תד"ה אתיא מפרה אדומה וכו' ואם תמצא לומר טרפה. נ"ב עיין בעיגולא דלעיל ומהר"ל מלבלמרי בספר קדל מליה רבא וזוטא דף ל"ח ע"ד מ"ש בזה:

הגהות

גמ' מרישא של עולה. ל"ל מנלמה:

(מלמה כהן)

רש"י ד"ה אתיא. וקרבן טרפה פסול. כל"ל:

(יבמ"ך)

ד"ה המתתאי. הבהמה נסמכת על ירכה. כל"ל:

(יבמ"ך)

תוס' ד"ה הערופה. וי"ל דמהערופה משמע שפיר ההיא מיעוטא (ר"ל דבפ' כל הבשר) ודחפת בעריפה. כל"ל:

(רמ"ם ועי"ש)

רבינו גרשום

אדהכי דכהן הלך לביתו עמדו לשם דרא דגברי והם ראו דלא בצר כלל ומשום הכי צריך להסגיר ועדיין א' אני דלאו אורקים מילתא אחזקה: כגון תשע חנויות וסנהדרין לא קא מיבעיא לי. תשע חנויות כיצד כולן מוכרות בשר שחוטה ואחת מוכרת בשר נבלה ומצא אדם חתיכה של בשר בארץ אמרינן דכל דפריש מרובה

תורה אור

גמ' א) לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא תַעֲנֶה עַל רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת:

(שמות כג, ב)

ב) וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנַתַּח אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ:

(ויקרא א, ו)

ג) בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל לֹא תוֹצִיא מִן הַבַּיִת מִן הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ בוֹ:

(שמות יב, מו)

ד) וְהַקְרֵיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיי֔ חֶלְבּוֹ הָאַלְיָה תְּמִימָה לְעֻמַּת הָעֶצָה יְסִירֶנָּה וְאֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקֶּרֶב:

(ויקרא ג, ט)

ה) וְכָל זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא הַקְּרֹבִים אֶל הֶחָלָל יִרְחֲצוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל הָעֶגְלָה הָעֲרוּפָה בַּנָּחַל:

(דברים כא, ו)

ו) וְנָתְתָם אֹתָהּ אֶל אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ לְפָנָיו:

(במדבר יט, ג)

וְשָׂרַף אֶת הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת עֹרָהּ וְאֶת בְּשָׂרָהּ וְאֶת דָּמָהּ עַל פִּרְשָׁהּ יִשְׂרֹף: (במדבר יט, ה) **ז)** וְלָקַח אֶת שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְיָ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: (ויקרא טז, ז) **רש"י ח)** וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וְחִבַּרְתָּ אֶת הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ בַּקָּרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד: (שמות כו, ו) **ט)** וְאִסַּף אִישׁ טָהוֹר אֶת אֵפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהָיְתָה לַעֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נִדָּה חַטָּאת הִוא: (במדבר יט, ט)

מסכת מכשירין

פרק ד' המשך משנה י'

עין משפט נר מצוה

עה א מיי' פ"ו מהלכות מעשה קרבנות הלכה יט:

עו ב מיי' פ"ג מהלכות מעשה קרבנות הלכה ס:

עז ג מיי' פ"ל מהלכות מעשה קרבנות הלכה יח:

עח ד מיי' פ"י מהלכות רוצח הלכה כ:

עט ה מיי' פ"ח מהלכות עבודת יום"כ הלכה יד:

רבינו גרשום (המשך)

פריש וכשרה. סנהדרין כיצד אי שלשים וששה לזכות שלשים וד' לחובה אחרי רבים להטות. אלא כי קא מיבעיא כגון קטן וקטנה כלומר דאמרינן קטן וקטנה לא חולצין ולא מיבמין קטן שמא יצא סריס חמה ומאי סריס חמה שאירע לו מחמת חולי כלומר שנפלו לו בני מעים שלו בביצים וזו גרב' ומאי קטנה שמא המצא אילונית שאין לה דדין ואינה ראויה לילד ואינה ראויה ליבום ומדליבום אינה ראויה לחליצה נמי אינה ראויה והשתא קא מיבעיא ליה חולצין או מיבמין אי לא מי אזלינן בתר רובה ורובה אין נמצאין לא סריס חמה ולא אילונית אי לא אזלינן בתר רובה ויכולין לחלוק ולומר: נתתי אותה לנתחיה אותה לנתחים. כלומר הראש יפריש מן גופה ולא הראש עצמה לנתחים ולישחוט שמא וכו' (וגרסינן) [ופסול] הוא לעולה אלא תדע דאזלינן בתר רובה דאינו ניקב קרום של מוח: ממאי דלמא דפלי ליה ובדיק ליה. כלומר בקעו לצד אחד אבל היכא דליף שמחובר היה עדיין מתחת דלא ניתח אותה כולה לנתחים ליה לן בה ולא מצית מהכא למילף דזיל בתר רובה: דמנח גומרתא עליה וקלי ליה. כלומר על העצם של ראש מניח גחלת ושורף העצם כנגד קרום של מוח ורואה אם ניקב קרום של מוח ואם לאו ועכשיו אין בו משום שבירת עצם. ועדיין לא מצית למילף מהכא דזיל בתר רובה: וכי תימא דמתני' ופסיק ליה כלומר דפסיק ליה במקום חוט השדרה למטה מן העצה כלפי הראש. לעומת העצה אמר רחמנא וכו': אבל היכא דליף כלומר שמחוברת [י]שצריכה תמימה מצד אחד ליה לן בה: אתיא מענלה ערופה וכו'. ולישחוט שמא טרפה אלא תדע דזיל בתר רוב'. וכי תימא מאי נפקא לה מינה דלא איכפת לן בין טרפה ובין כשרה הא אמרי דבי ר' ינאי כפרה כתיב בה בקדשים דכתיב כפר לעמך ישראל וגו' וצריך שלא יהא בו מום בקדשים והכא זיל בתר רובה:

ו) נראה דל"ג שמחוברת מלד אחד דעדיין היא ממימה ליה לן בה.

ז) כגון דקיימי דרא דגברי ואמרי לא בצר לא בצר כדקאי קאי: **ח)** אחרי רבים להטות רובא. ע"ב ע' תוס' בכורות דף יט ע"ב: **ג)** וקלי ליה ובדיק ליה בעצמות והמחתך בגידים אין בו: **י)** דפלי ליה מבקעו וחוצאתו ולא יבדיל: פלי פנדיר בלע"ז: **יא)** לייף מחובר תרגום חברת ותלפיף ונ"ב בקצת ס"י נמצא דפלי ליה חברו בגט פשוט ההוא גט מקושר דאתא לקמיה דרב סלא חסידא כל יומא הוה פלי ליה לקמיה כך מצאתי בס"י: **יב)** והזנב קרי ליה אליה תמימה שאין רשאי לבקעה ולחלקה ואפילו לבודקה הס"ד: **יג)** לא מתקרי חוט השדרה להטריף בו שכבר כלה כתו שכבר הבהמה נסמך גבה על ירכיה ולא על חלילה: **יד)** הא לאו קרבן הוא ומהערופה נמי לא נפקא לן אלא שתהא לעולם: **טו)** האמר דבי ר' ינאי בקדושין וכו' נ"ב בקצת ס"י האמר דבי ר' ינאי ילפי' מקדשים ליאסר בהנאה: **טז)** וא"ת כיון שלמדנו דאזלינן בתר רובי: **יז)** מחזקה לא ילפינן מסברא: **יח)** גבי דבר שנעשה מצותו אין מועלין בו אמרינן תרי מיעוטי כתיבי: